

የዳንኤል መጽሐፍ - ቁጥር ሰባ

ከጥንታዊ ጽላቶች እስከ ዘመናዊ ኃላፊነቶች፡ የቃል ኪዳንን ጉዞ መግለጫ

Jeff Pippenger

2024-02-03

ጌታ ከጥንታዊት እስራኤል ጋር ቃል ኪዳን በገባ ጊዜ፣ የቃል ኪዳን ግንኙነት መሠረትና ምልክት እንዲሆኑ ሁለት ጽላቶችን ሰጠ። እነዚህ ሁለቱ ጽላቶች ደግሞ ጥንታዊት እስራኤል ለዓለም የእነዚህን ሁለት ጽላቶች ሕያው ምስክርነት ለማቅረብ የነበረባትን ኃላፊነት ያመለክቱ ነበር። ጌታ ከዘመናዊት እስራኤል ጋር ቃል ኪዳን በገባ ጊዜም፣ የቃል ኪዳን ግንኙነት መሠረትና ምልክት እንዲሆኑ ሁለት ጽላቶችን ሰጠ። እነዚህ ሁለቱ ጽላቶች ደግሞ ለዓለም የአራቱን ጽላቶች ሕያው ምስክርነት ለማቅረብ የእነርሱን ኃላፊነት ያመለክቱ ነበር።

ሁለቱ ጽላቶች ለቃል በቃል ጥንታዊቱ እስራኤል የተሰጡት፣ እግዚአብሔር ከግብፅ ባርነት ቀንበር ከነበረው ትክክለኛ ባርነት ካዳናቸው በኋላ፣ እና በቀይ ባሕር መሻገር ያጋጠመውን ተስፋ መቁረጥ ካሳለፋቸው በኋላ ነበር። ቃል በቃል ጥንታዊቱ እስራኤል በባርነት የነበረችበት የጊዜ ወቅት በትንቢት በተለይ አራት መቶ ሠላሳ ዓመታት መሆኑ ተለይቶ ተገልጦ ነበር፤ በዚያም ባርነት ሳሉ ቃል በቃል ጥንታዊቱ እስራኤል ረሳች፣ ሰባተኛውንም ቀን ሰንበት ማክበሯን ተወች።

ሁለቱ ጽላቶች ለመንፈሳዊው ዘመናዊ እስራኤል የተሰጡት እግዚአብሔር ከካቶሊካዊ ባርነት መንፈሳዊ ባርነት ካወጣቸው በኋላ፣ እና በ1844 ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ካሳለፋቸው በኋላ ነበር። መንፈሳዊው ዘመናዊ እስራኤል በባርነት የነበረችበት የዘመን ጊዜ በትንቢት በተለይ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድስት ዓመታት መሆኑ ተለይቶ ተገልጦ ነበር፤ በባርነትም ሳሉ መንፈሳዊው ዘመናዊ እስራኤል ሰባተኛውን ቀን ሰንበት ረስቶ ማክበሩንም አቆመ።

እግዚአብሔር ሙሴ ወደ ጥንታዊት እስራኤል እንዲወስዳቸው ሁለቱን ሰሌዳዎች በሰጠበት በዚያው ታሪካዊ ወቅት፣ ወንድሙ አሮን የወርቅ ጥጃ ምስል ይሠራ ነበር። የአሥርቱ ትእዛዛት ሁለቱ ሰሌዳዎች እግዚአብሔር ቀናተኛ አምላክ መሆኑን ያሳያሉ፤ ቅናቱም በተለይ በጣዖት አምልኮ ላይ ይገለጣል፤ ሙሴም ከተራራው በወረደ ጊዜ፣ ጥንታዊት እስራኤል እግዚአብሔር አፈ ቃል እንዲሆን በተመረጠው ሰው የተሠራውን የወርቅ ምስል ዙሪያ ራቁታቸውን ሆነው እየዘፈኑ ነበር።

ሙሴም የላከው የእግዚአብሔርን ቃላት ሁሉ፣ ያዘዘውንም ምልክቶች ሁሉ ለአሮን ነገረው። ሙሴና አሮንም ሄደው የእስራኤልን ልጆች ሸማግሌዎች ሁሉ ሰበሰቡ፤ አሮንም እግዚአብሔር ለሙሴ የተናገረውን ቃል ሁሉ ተናገረ፤ ምልክቶቹንም በሕዝቡ ፊት አደረገ። ዘፀአት 4፡28-30።

የጥንታዊ እስራኤልን በቃል ኪዳን ታሪክ ውስጥ ሁለቱ የቃል ኪዳን ጽላቶች በተሰጡበት ዘመን የመራው ነቢዩ ወንድም፣ የቅናት ምስል በተባለው ዓመፅ መሪ ነበር። ዘመናዊቷን እስራኤል በቃል ኪዳን ታሪክ ውስጥ ሁለቱ የቃል ኪዳን ጽላቶች በተሰጡበት ዘመን የመራቸው ነቢይቱ ባል ደግሞ፣ በ1863 የተነሣው ዓመፅ መሪ ነበር፤ 1863ም የአድቪንቲዝም የመጀመሪያው ትውልድ በመሠዊያው በር መግቢያ ላይ እንደ ተቀመጠ የቅናት ምስል መወከሉን ያመለክታል።

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ አሁን ዓይኖቼን ወደ ሰሜን አቅጣጫ አንሣ። እኔም ዓይኖቼን ወደ ሰሜን አቅጣጫ አነሣሁ፤ እነሆም፣ በመሠዊያው በር መግቢያ በሰሜን በኩል ይህ የቅናት ምስል ነበረ። ሕዝቅኤል 8፡5።

“መሠዊያው” የክርስቶስ ምልክት ነው።

“እኛ ቅዱሱንና ተራውን ነገር አቀላቅለን ለመዋሃድ በአደጋ ላይ ነን። ከእግዚአብሔር የሚመጣው ቅዱስ እሳት በጥረታችን ውስጥ ሊጠቀም ይገባል። እውነተኛው መሠዊያ ክርስቶስ ነው፤ እውነተኛውም እሳት መንፈስ ቅዱስ ነው። ይህ መነሣሣታችን ነው። ሰው ደህንነት ያለው መካሪ የሚሆነው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ሲመራውና ሲመራው ብቻ ነው። ከእግዚአብሔርና ከመረጣቸው ሰዎች ፊታችንን አዘርን በእንግዳ መሠዊያዎች ዘንድ ለመጠየቅ ከሄድን፣ እንደ ሥራችን መጠን መልስ እናገኛለን።” Selected Messages, book 3, 300.

«በር» ቤተ ክርስቲያን ናት።

“ለትሑትና አማኝ ነፍስ፣ በምድር ላይ ያለው የእግዚአብሔር ቤት የሰማይ ደጅ ነው። የምስጋና መዝሙር፣ ጸሎት፣ በክርስቶስ ወኪሎች የሚነገሩ ቃላት ሕዝብን ለላይኛይቱ ቤተ ክርስቲያን፣ ምንም የሚያረክስ ነገር ፈጽሞ ሊገባባት ለማይችለው ለዚያ ከፍ ላለ አምልኮ ለማዘጋጀት እግዚአብሔር የሾመው መሣሪያዎች ናቸው።” Testimonies, volume 5, 491.

በ1863 ዓ.ም. የላኦዲቅያ አድቪንቲዝም በሕጋዊ ሁኔታ የተመዘገበ ቤተ ክርስቲያን ሆነ፤ እንቅስቃሴ መሆኑንም ተወ። በዚያ ጊዜ ወደ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ “ገቡ”። በ1863 ዓ.ም. የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ከአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ መንግሥት ጋር ወደ ሕጋዊ ማኅበርነት ገባች። በዚያው ዓመትም የዕንባቆምን ሁለት ቅዱሳን ጽላቶች ለመተካት ሐሰተኛ ሰንጠረዥ አስገቡ። ሁለተኛው ጽላት እንደ ተዘጋጀ ወዲያው፣ በትንቢታዊ ታሪክ መሠረት በአሮን የተመሰሉት ሐሰተኛ ምስል እያዘጋጁ ነበር።

ሁለተኛው ትእዛዝ በጣዎት አምልኮና በምስሎች አምልኮ ላይ የተሰጠ ከሁሉ ይልቅ ግልጽ ማስጠንቀቂያ ነው። በዚያም እግዚአብሔር ባሕርይን ቀናተኛ አምላክ መሆኑን ይገልጻል። እንዲሁም በዚያ ላይ በኃጢአተኞች ላይ የሚፈረደውን ፍርድ እስከ ሦስተኛና አራተኛ ትውልድ ድረስ እንደሚያቆይ መርሕ ያስቀምጣል። አሥርቱ ትእዛዛት የክርስቶስ ባሕርይ ቅጂ ናቸው።

“ክርስቶስን ስለ መናቃቸው እና ከዚያ የተከተሉት ውጤቶች ሁሉ እነርሱ ኃላፊ ነበሩ። የአንድ ሕዝብ ኃጢአትና የአንድ ሕዝብ ጥፋት በሃይማኖታዊ መሪዎች ምክንያት ነበር።”

“በዘመናችን ደግሞ እነዚህ ተጽእኖዎች እየሠሩ አይደሉምን? ከጌታ የወይን እርሻ ጠባቂዎች መካከል ብዙዎች በአይሁድ መሪዎች እግር ፈለግ እየተከተሉ አይደሉምን? የሃይማኖት መምህራን ሰዎችን ከእግዚአብሔር ቃል ግልጽ መስፈርቶች እያራቁ አይደሉምን? በእግዚአብሔር ሕግ መታዘዝ ፋንታ፣ በመተላለፍ እያስተማሯቸው አይደሉምን? ከብዙ የቤተ ክርስቲያናት መድረኮች ሕዝቡ የእግዚአብሔር ሕግ በእነርሱ ላይ የሚገዛ እንዳልሆነ ይማራል። የሰው ወጎች፣ ሥርዓቶችና ልማዶች ከፍ ተደርገው ይቀመጣሉ። በእግዚአብሔር ስጦታዎች ምክንያት ትዕቢትና በራስ መርካት ይበረታታሉ፤ የእግዚአብሔር መብቶች ግን ችላ ይባላሉ።”

“የእግዚአብሔርን ሕግ በመተው ሰዎች የሚያደርጉትን አያውቁም። የእግዚአብሔር ሕግ የባሕርይ ትክክለኛ መግለጫ ነው። የመንግሥቱን መርሆች በውስጡ ይይዛል። እነዚህን መርሆች ለመቀበል የሚከለክል ራሱን የእግዚአብሔር በረከቶች ከሚፈሱበት መስመር ውጭ እያኖረ ነው።” Christ’s Object Lessons, 305.

የክርስቶስ ባሕርይ ምስሉ ነው፤ እርሱም ቀናተኛ አምላክ መሆኑን ይካተታል። የእግዚአብሔር ቅንዓት በክርስቶስ ውስጥ ተገለጠ። ቤተ መቅደሱን ሁለት ጊዜ በነጻ ሲያደርግ። በመጀመሪያው የቤተ መቅደስ ማንጻት ሥራ ላይ የተገኙ ደቀ መዛሙርቱ፣ ያን ሥራ ከተመለከቱ በኋላ፣ መጻሕፍት የእግዚአብሔርን ቅንዓት እንደሚጠቅሱ እንዲያስታውሱ ተመሩ።

የአይሁድም ፋሲካ ቀርቦ ነበር፤ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ፤ በመቅደስም ውስጥ በሬዎችንና በጎችንና ርግቦችን የሚሸጡትን፤ ለውጥ ገንዘብ የሚለውጡትንም ተቀምጠው አገኙ። ከትንንሽ ገመዶችም ጅራፍ አድርጎ ሁሉን ከመቅደስ አስወጣቸው። በጎችንና በሬዎችንም፤ የገንዘብ ለዋጮችንም ሳንተሞች አፈሰሰ፤ ጠረጴዛዎቻቸውንም ገለበጠ፤ ርግብ ለሚሸጡትም፡- እነዚህን ከዚህ ውሰዱ፤ የአባቴን ቤት የንግድ ቤት አታድርጉት አላቸው። ደቀ መዛሙርቱም፡- “ስለ ቤትህ ያለኝ ቅንዓት በልቶኛል” ተብሎ እንደ ተጻፈ አሰቡ። ዮሐንስ 2፡13-17።

በቅዱሳት መጻሕፍት፣ በዕብራይስጥም ሆነ በግሪክኛ “ቀናተኛ” የሚለው ቃል እንዲሁም “ቅንዓተኛ” የሚለው ቃል ነው። እነዚህ አንድ ቃል ናቸው። ክርስቶስ ቤተ መቅደሱን ሲያነጻ፣ በሁለተኛው ትእዛዝ ውስጥ የተገለጸውን የእግዚአብሔር ቅንዓት ይገልጥ ነበር፤ ይህም በተለይ በጣዖት አምልኮ ላይ የሚገለጥ የእግዚአብሔር ባሕርይ መለያ ነው። ሙሴም ሁለቱን ጽላቶች ይዞ ከተራራው በወረደ ጊዜ፣ አሮን ያደረገውንና ሕዝቡ ያደርጉት የነበረውን ባስተዋለ ጊዜ፣ ሁለቱን ጽላቶች ሰበረ። ሁለቱ ጽላቶች እውነተኛው የቅንዓት ምሳሌ ነበሩ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ቅንዓተኛ አምላክ መሆኑን የሚያመለክቱ ተጨባጭ መግለጫዎች ነበሩና። ሙሴም ሁለቱን ጽላቶች በሰበረ ጊዜ፣ በሁለተኛው ትእዛዝ ውስጥ የተገለጸውን ያንኑ ቅንዓት ይገልጥ ነበር።

ሙሴም ተመልሶ ከተራራው ወረደ፤ ሁለቱም የምስክርነት ጽላቶች በእጁ ነበሩ። ጽላቶቹም በሁለቱ ወገኖቻቸው ላይ ተጽፈው ነበር፤ በዚህ ወገንና በዚያ ወገን ተጽፈው ነበር። ጽላቶቹም የእግዚአብሔር ሥራ ነበሩ፤ ጽሕፈቱም በጽላቶቹ ላይ የተቀረጸ የእግዚአብሔር ጽሕፈት ነበር። ኢየሱስም ሕዝቡ እየጮኹ ያሉትን ድምፅ በሰማ ጊዜ ሙሴን፡- በሰፈሩ ውስጥ የጦርነት ድምፅ አለ አለው። እርሱም፡- ይህ የድል ጫኸት ድምፅ አይደለም፤ ወይም የተሸነፉ ሰዎች ልቅሶ ድምፅ አይደለም፤ እኔ የምሰማው የዘፈን ድምፅ ነው አለ። እንዲህም ሆነ፤ ወደ ሰፈሩ በቀረበ ጊዜ ጥጃውንና ጭፈራውን አየ፤ የሙሴም ቁጣ ነደደ፤ ጽላቶቹንም ከእጁ ጥሎ ከተራራው በታች ሰበራቸው። ዘጸአት 32፡15-19።

ሁለቱ ጽላቶች የእግዚአብሔር ባሕርይ ምስክር ነበሩ። የእግዚአብሔር ባሕርይ በክርስቶስ ጽድቅ አማካኝነት በሰዎች ውስጥ ሊቀረጽ የሚገባው ምስል ነው። ሁለቱ ጽላቶች የቅንዓት እውነተኛ ምስል ናቸው፤ አሮን ግን የቅንዓት ሐሰተኛ ምስል አዘጋጅቶ ነበር፤ ይህም የቅንዓት እውነተኛ ምስል ለጥንታዊቷ እስራኤል በሚሰጥበት በዚያው ጊዜ ነበር። ክርስቶስ በውስጣቸው የተቀረጸባቸው ሰዎች ምስሉንና የጽድቁን ልብስ አላቸው፤ ነገር ግን የአሮን በዓለኞች ሎዶቅያውያን ስለነበሩ ራቁታቸውን እየጨፈሩ ነበር። ሎዶቅያውያን “ጉስቁሎችና ምስኪኖች፣ ድሆችም፣ ዕውሮችም፣ ራቁታንም” ናቸው።

ሙሴም ሕዝቡ ዕራቁታቸውን እንዳሉ ባየ ጊዜ፤ (አሮን በጠላቶቻቸው መካከል ለውርደታቸው ዕራቁታቸውን አድርጓቸው ነበርና)። ዘጸአት 32፡25።

በ1856 ዓ.ም.፣ የሐሰተኛው ገበታ ከመዘጋጀቱ ሰባት ዓመታት በፊት፣ ያዕቆብና ኤሊን ዋይት እንቅስቃሴው ወደ ሎዶቅያ ሁኔታ እንደተሸጋገረ ሁለቱም ገለጹ። በ1863 ዓ.ም.፣ አድቪንቲዝም በመንፈሳዊ ሁኔታ “ዕራቁቱን” ነበር፣ እንደ ጥንታዊቷ እስራኤልም በቃል በቃል “ዕራቁቷን” ሆና በቅናት ምስል ዙሪያ ስትጨፍር። አሮን የሠራው ሐሰተኛ ነገር ከወርቅ የተሠራ ጣዖት ነበር፣ ነገር ግን የጥጃ ምስል ነበር፣ ይህም አውሬ ነው። እርሱ የአውሬው ምስል ነበር፣ እንዲሁም ለአውሬው የተደረገ ምስል ነበር። የወርቁ ጥጃ የአውሬው ምስል ነበር፣ ነገር ግን አሮን እስራኤልን ከግብፅ ባርነት አውጥተዋል ብሎ በዓመፅ ለገለጸቸው አማልክት የተቀደሰም ነበር።

እርሱም ከእጃቸው ተቀብሎ በመቅረጫ መሣሪያ አቀረጸው፤ ቀልጦ የተሠራ ጥጃም አደረገው። እነርሱም፡- እስራኤል ሆይ፣ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አማልክትህ እነዚህ ናቸው አሉ። አሮንም ይህን ባየ ጊዜ በፊቱ መሠዊያ ሠራ፤ አሮንም አዋጅ አድርጎ፡- ነገ ለእግዚአብሔር በዓል ይሆናል አለ። በነጋውም

ማለዳ ተነሥተው የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረቡ፣ የደኅንነትም መሥዋዕት አመጡ፤ ሕዝቡም ለመብላትና ለመጠጣት ተቀመጡ፣ ለመጫወትም ተነሡ። ዘፀአት 32፡4-6።

የወርቅ ጥጃው የአውሬ ምስል ነበር፤ ነገር ግን ለሐሰተኛ አማልክት ተቀድሶ ስለነበር፣ ለአውሬው ደግሞ ምስል (መሥዋዕት) ነበረ። ምስሉ ከወርቅ ተሠርቶ ነበር፣ ይህም የባቢሎን ምልክት ነው፤ እንዲሁም ጥጃ ነበር፣ ይህም በመቅደስ አገልግሎት ውስጥ የመሥዋዕት ከፍተኛው አይነት ነው። ለግብፅ አማልክት ተቀድሶ ነበር። ምሥጢራዊት ባቢሎን (ምክንያቱም የትንቢት ምስክርነቶች ሁሉ የዓለምን ፍጻሜ ይለያያሉ) በአውሬ ላይ ተቀምጦ የምትገልብ ሴት ናት። ሴቲቱ የምትገልበው አውሬ የተባበሩት መንግሥታት (አሥር ነገሥታት) ነው፣ እናም የዘንዶው፣ የእምነት አልባነትና የግብፅ ምልክት ነው። ሴቲቱ ራሷ የእግዚአብሔር እውነተኛ ቤተ ክርስቲያን ሐሰተኛ ቅጂ ናት። አሮን ለግብፅ አማልክት የቀደሰው የወርቅ ጥጃ የራእይ አሥራ ሰባት ታላቂቱን ጋለሞታ ይወክላል፤ እርሷም ባቢሎን (ወርቅ) ሆና በአውሬ (ግብፅ) ላይ ተቀምጦ ያለች እና ሐሰተኛ ቤተ ክርስቲያን (ጥጃ) ናት።

በዚያውም ጊዜ አሮን፣ እንደ አሁን ተገለጸው፣ ክርስቶስን—እውነተኛውን መሠዊያ—የሚወክል መሠዊያ ሠራ። ከዚያም በማግሥቱ ቀን ለጌታ በዓል እንዲሆን ስለ አወጀ፣ የሐሰት አምልኮ ሥርዓት መሠረተ። የአሮን ወርቃማ ጥጃ ለአውሬው “የሆነ” እና ለእርሱም “የቀረበ” ምስል ነበር፤ ከሐሰተኛ ክርስቶስም “ፊት ለፊት” ቆሞ ነበር፤ የእርሱንም የሐሰት አምልኮ ሥርዓት ለማክበር አንድ ቀን ተለይቶ ተወሰነ።

የናይትድ ስቴትስ ለአውሬው ምስል የሚያቆም ኃይል ናት፤ ከዚያም ዓለሙ የእርሷን ምሳሌ እንዲከተል ታስገድዳለች። የናይትድ ስቴትስ ያንን የአምልኮ ሥርዓት በዓለሙ ላይ ለመጫን ሥልጣን አላት፤ ይህንም በአውሬው ፊት “በፊቱ” ታደርጋለች።

ከምድርም የሚወጣ ሌላ አውሬ አየሁ፤ እርሱም እንደ በግ ሁለት ቀን ይቆይ ነበሩት፣ እንደ ዘንዶም ይናገር ነበር። በፊቱም ያለውን የመጀመሪያውን አውሬ ሥልጣን ሁሉ ያደርጋል፤ ለምድርም እና በእርስዎ ለሚኖሩት የሞት ቀስት የተፈወሰሉትን የመጀመሪያውን አውሬ እንዲሰግዱለት ያደርጋል። ራእይ 13፡11፣ 12።

ኃጢአት ያለበት ሰው፣ እርሱም ጳጳሳዊነት የሆነው፣ የራእይ ምዕራፍ አሥራ ሦስት የባሕር አውሬ ነው። የናይትድ ስቴትስ እንደ ዘንዶ በሚናገርበት ጊዜ፣ በቅርቡ የሚመጣው የእሑድ ሕግ ጊዜ፣ በዚያን ጊዜ ዓለምን በፊቱ “ለአውሬው” ምስል እንድትቆም ማስገደድ ይጀምራል። ከየናይትድ ስቴትስ (ከምድር አውሬው) ፊት ያለው አውሬ፣ ጳጳሳዊነት (የባሕር አውሬው) ነው። ጳጳሳዊነት ሐሰተኛ ክርስቶስ ነው፤ አሮንም ክርስቶስ እውነተኛው መሠዊያ ስለሆነ፣ በሐሰተኛ ክርስቶስ ፊት የወርቅ ምስሉን አቆመ። ከዚያም አሮን በማግሥቱ ይፈጸም ዘንድ በታወጀው የበዓል ቀን የተመሰለ ሐሰተኛ የአምልኮ ሥርዓት አቋቋመ። የናይትድ ስቴትስም እንዲሁ ሐሰተኛ የአምልኮ ሥርዓትን ታስገድዳለች፣ እርሱም ደግሞ ከሐሰተኛ የአምልኮ ቀን ጋር የተያያዘ ነው።

ሙሴ ከተራራው በወረደ ጊዜ፣ ክርክሩ በእውነተኛውና በሐሰተኛው የቅንዓት ምስል መካከል ነበር—የክርስቶስ ምስል ወይም የሰይጣን ምስል። ሐሰተኛው በሐሰተኛ ክርስቶስ (መሠዊያው)፣ በሐሰተኛ ልምምድ (ሎዶቅያዊ)፣ በሐሰተኛ የአምልኮ ቀን (“ነገ ለእግዚአብሔር በዓል ነው”) የተገነባ ነበር። የወርቃማው ጥጃ ዓመፅ በቅርቡ የሚመጣውን የእሑድ ሕግ ዓመፅ ይወክላል፤ ነገር ግን ደግሞ በ1863 ዓ.ም. የሎዶቅያዊ አድቪንቲዝምን ዓመፅ ይወክላል።

በ1863 ዓ.ም.፣ በዕንባቆም ሁለቱ ጽላቶች ላይ እንደተወከሉት የሚለር ሕልም እንቁዎችን ለመሸፈን ሐሰተኛ ጠረጴዛ ተገባ። እነዚያ ሁለት ጽላቶች ሙሴ በተራራው ላይ የተቀበላቸው ሁለቱ ጽላቶች እንደ ምሳሌ ቀድመው ተወክለው ነበር። በ1863 ዓ.ም.፣ ከአሜሪካ የናይትድ ስቴትስ መንግሥት ጋር ሕጋዊ ግንኙነት

ተደረገ፤ በዚህም የሚለራውያን እንቅስቃሴ ተፈጻሚ፣ የሎዶቅያ እንቅስቃሴም እንደ ሰባተኛ ቀን አድቪንቴስት ቤተ ክርስቲያን በሕግ ተመዘገበ። ያ ግንኙነት በአሮን የአውሬው ምስል ተወክሎ ነበር፤ ይህም በትንቢታዊ መግለጫ የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ጥምረት እንደሆነ ይገለጻል፤ ስለዚህም በ1863 ዓ.ም. ሚሊራውያን የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ግንኙነት መመሥረታቸውን እንደ ምሳሌ ያመለክታል፤ እንዲሁም በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ጊዜ ዩናይትድ ስቴትስን ደግሞ እንደ ምሳሌ ያመለክታል።

የሎዶቅያ የሐሰት ልምምድን የሚወክሉት የአሮን ራቁታቸውን ሆነው የሚደንሱ ሰነፎች፣ ልክ እንደ ሚሊራይት እንቅስቃሴ በ1856 የሆነችው እንዲሁ ነው። በአሮን የሚደንሱ ሰነፎች የተመሰለው መንፈሳዊ ልምምድ፣ ለጣዖት አምልኮ በተመለከተ የእግዚአብሔርን ባሕርይ ቅንዓት ይገልጥ ከነበረው ከሙሴ ልምምድ ጋር ተነጻጽሮ ነበር። በትንቢት “ዳንስ” የማታለል ምልክት ነው፤ የአሮንም የሚደንሱ ሰነፎች ደግሞ፣ አሜሪካ ዓለምን በናቡከደነፆር የሙዚቃ ቡድን ላይ “እንዲደንስ” በምታስገድድበት ጊዜ፣ የጢሮስ ጋለሞታም መዝሙሮቿን ስትዘምር የሚመጣውን ማታለል ይወክላሉ።

በ1863 ዓ.ም. የሎዶቅያ ሚሊራዊ እንቅስቃሴ ወደ በሕግ የተመዘገበችው የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቴስት ቤተ ክርስቲያን ተሸጋገረ። በቀደሙት ጽሑፎች እንደተገለጸው፣ በ1863 ዓ.ም. ኢያሪኮ እንደ ገና ተገነባ፤ ምክንያቱም ኢያሪኮ የሎዶቅያ ብልጽግና ምልክት ሲሆን የኢየሩሳሌም ከተማ ሐሰተኛ ተመሳሳይ ሆኖ ያገለግላል። በ1863 ዓ.ም. ሐሰተኛ ትንቢታዊ ሰንጠረዥ መግባቱ የአሮንን፣ የወርቃማውን ጥጃ እና የሚያውሩ ሰነፎችን ታሪክ መደገም ይወክል ነበር። የቀይ ባሕር መዳን ታሪክ የቀደመውን አድቪንቴዝም ታሪክ ለማብራራት በእህት ዋይት በተደጋጋሚ ተጠቅመውበታል፤ ይህም መተግበሪያ በቅናት ምስል ዙሪያ ባለው ክርክር ውስጥ ከሙሴና ከአሮን ታሪክ ጋር ፍጹም ተስማሚ ነው።

በ1863 ዓ.ም.፣ የሎዶቅያ አድቪንቴዝም የመጀመሪያው ትውልድ የቅንዓት ምስል በደጁ (በቤተ ክርስቲያን) ከመሠዊያው (ከክርስቶስ) ፊት ሲቆም ተጀመረ። ከዚያም ያ የመጀመሪያው ትውልድ ወደ እየተባባሰ የሚሄድ የርኩሰቶች ታሪክ “ገባ።”

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ አሁን ዓይኖቼህን ወደ ሰሜን መንገድ አንሣ። እኔም ዓይኖቼን ወደ ሰሜን መንገድ አነሣሁ፤ እነሆም፣ በመግቢያው ላይ ከመሠዊያው በር ወደ ሰሜን ይህ የቅንዓት ምስል ነበረ። ሕዝቅኤል 8፡5።

በሚቀጥለው ጽሑፍ እነዚህን አሳቦች መመልከታችንን እንቀጥላለን።

“በዚህ አስፈሪና ጽኑ ጊዜ ሁኔታችን ምንድን ነው? እነሆ፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምን ያህል ትዕቢት እየበዛ ነው? ምን ያህል ግብዝነት? ምን ያህል ማታለል? ምን ያህል የአለባበስ ፍቅር? ቀላልነትና መዝናኛ? ምን ያህልም የበላይነት መሻት! እነዚህ ኃጢአቶች ሁሉ አእምሮን አጨልመውታል፤ እስከዚህም ድረስ ዘላለማዊ ነገሮች አልተለዩም። በዚህ ዓለም ታሪክ ውስጥ የት እንዳለን እንድናውቅ ቅዱሳን መጻሕፍትን አንመረምርም? በዚህ ጊዜ ስለ እኛ እየተፈጸመ ስላለው ሥራ፣ እና ይህ የማስተስረደ ሥራ እየቀጠለ ሳለ እኛ ኃጢአተኞች ልንይዘው የሚገባን አቋም በተመለከተ አስተዋዮች አንሆንም? ስለ ነፍሳችን መዳን ምንም እንኳ አሳብ ካለን፣ የተወሰነ ለውጥ ማድረግ አለብን። ጌታን በእውነተኛ ንስሐ ልንፈልገው ይገባናል፤ ኃጢአታችንም እንዲደመሱ በጥልቅ የነፍስ ልቅሶ ልንናዘዝ ይገባናል።”

“ከእንግዲህ ወዲህ በተማረከው ምድር ላይ ማቆየት የለብንም። የምሕረት ጊዜያችን መጨረሻ እጅግ በፍጥነት እየቀረበ ነው። እያንዳንዱ ነፍስ፣ በእግዚአብሔር ፊት እኔ በምን ሁኔታ እቆማለሁ? ብሎ ይመርምር። ስሞቻችን ወደ ክርስቶስ ከንፈር ተወስደው ጉዳዮቻችንም በመጨረሻ እንደሚወሰኑ ምን ያህል በቅርብ እንደሚሆን አናውቅም። እነዚህ ውሳኔዎች ምን ይሆኑ? ወዮ? ምን ይሆኑ? ከጻድቃን ጋር እንቁጠራለን? ወይስ ከኃጥአን ጋር እንቁጠራለን?”

“ቤተ ክርስቲያን ትነሣ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ከመመለሷ ትንስሐ ትግባ። ጠባቂዎችም ይንቁ፤ መለከቱንም ግልጽ ድምፅ ያሰሙ። ልናውጅ የሚገባን የተወሰነ ማስጠንቀቂያ ነው። እግዚአብሔር አገልጋዮቹን፣ ‘በሙሉ ኃይል ጮኽ፤ አትቆጥብ፤ ድምፅህን እንደ መለከት ከፍ አድርግ፤ ሕዝቤንም ኃጢአታቸውን፤ የያዕቆብንም ቤት ኃጢአቶቻቸውን አሳይ’ (ኢሳይያስ 58፡1) ብሎ ያዘል። የሕዝቡ ትኩረት መሳብ ያስፈልጋል፤ ይህ ካልተደረገ ጥረት ሁሉ ከንቱ ነው፤ ምንም እንኳን ከሰማይ መልአክ ወርዶ ቢናገራቸው፤ ቃሉ በሞት ቀዝቃዛ ጆሮ ውስጥ እንደሚናገር ከመሆኑ የበለጠ ጥቅም አያደርግም።”

“ቤተ ክርስቲያን ለእርምጃ ልትነቃ ይገባታል። የእግዚአብሔር መንፈስ መንገዱ እስካልተዘጋጀለት ድረስ ፈጽሞ ሊመጣ አይችልም። ጽኑ የልብ ምርመራ ሊኖር ይገባል። በኅብረትና በጽናት የተሞላ ጸሎት ሊኖር ይገባል፤ እንዲሁም በእምነት የእግዚአብሔርን ተስፋዎች መጠየቅ ሊኖር ይገባል። እንደ ጥንት ዘመን ሥጋን በማቅ መልበስ ሳይሆን፤ ጥልቅ የነፍስ መዋረድ ሊኖር ይገባል። ራሳችንን ለመድኃኔና ራሳችንን ከፍ ለማድረግ አንዲት የመጀመሪያ ምክንያት እንኳን የለንም። ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ በታች ራሳችንን ለጥያቄ ይገባናል። እርሱ እውነተኛ ፈላጊዎችን ለማጽናናት ለመባረክ ይገለጣል።” Selected Messages, book 1, 125, 126.